

Møntsamlingen burde blive i det udvidede Prinsens Palæ, medens 2. Afdeling og Folkemuseet burde henflyttes til Materialgaarden. Man vilde ikke med Urette have gjort gældende, at disse to Dele af de nationale Samlinger stod hinanden nærmere end 1. og 2. Afdeling, og man vilde have hævdet, at Antiksamlingen og Etnografisk Samling foruden deres selvstændige Værdi tillige havde Betydning som komparative Samlinger for den forhistoriske Samling, og at Møntsamlingen af Hensyn til dens antike Del burde holdes sammen med Antiksamlingen.

Rumlig set kunde en saadan Fordeling lade sig gennemføre, omend med noget Kniberi. Udvides nemlig Palæfirkanten saaledes som tidligere foreslaaet af Arkitekt Clemmensen med en Udløberfløj henimod Kreditkassen, samt indtages Hjørneejendommen Stormgade Nr. 1 til Museumsbrug, vilde man herved lige kunne naa det Areal paa ca. 7700 m², de 4 Samlinger kræver. Men Cirkulationsforholdene vilde blive meget uheldige, og Huset vilde blive fuldt med det samme, hvilket vilde være saa meget mere uheldigt, som Etnografisk Samling er en af de Samlinger, der vokser stærkest. Det vil derfor sikkert være rigtigere, ogsaa af Hensyn til Fremtiden, at lægge de praktiske Forhold til Grund for Delingen og lade 1. og 2. Afdeling (det gamle „Oldnordiske Museum“) samt de to Smaasamlinger blive i Palæet, medens Folkemuseet og Etnografisk Museum installeres paa Materialgaardens Grund. Om Folkemuseets Henflytning til Materialgaarden turde der være almindelig Enighed. I den gamle Kaserne vil denne Samling finde et Hus, hvis Dimensioner langt bedre end Palæets passer til dens Indhold, medens paa den anden Side Kasernens Arkitektur ikke turde være saa sakrosankt, at man ikke mod Gaardene eller Bagsiden kunde tillade sig de af Interiørerne krævede Friheder med Hensyn til Vinduernes Placering. Hvad Etnografisk Samling angaar, har det i første Række været Hensynet til dens Udviklingsmuligheder, der har været det afgørende. Disse er nemlig som udtalt ovenfor meget ringe i Palæet, medens der i Materialgaarden maa siges at være god Vokseplads.

Det er disse Delinger, der ligger til Grund for det Forslag, Ministeriet paatænker at fremsætte. Om dette Forslags ledende Tanke kan siges følgende: Det er af de fremkomne Forslag om Udvidelse paa Stedet eller i Omegnen det, der bedst tilfredsstiller de enkelte Samlingers særlige Krav. Ved at bevare de to Samlinger, der maa siges at være de vigtigste i det gamle Palæ, giver det endvidere disse den monumentale Ramme, Nationen med Rette kan kræve, og det giver hver af dem Rum, der udmærket svarer til deres Indhold. Forslaget udnytter Grundene om Palæet paa en fuldtud forsvarlig Maade uden at øve Vold mod dets Arkitektur og uden at berøre Stormgade, som helt beholder sit gamle Udseende. Det samme i Ordets egentligste Forstand konservative Princip vil kunne gennemføres for den Del af Komplekset, der er henlagt paa Materialgaardens Grund. Det Gadebillede i Frederiksholms Kanal, som med Rette indtager en saa høj Plads hos alle, der har Hjerte for vor Bys Skønhed, lades ganske urørt. Ministeriets Forslag er paa dette Punkt endnu mere nænsomt end efter det nedennævnte, fornylig fra privat Side fremsatte Projekt. Dette Projekt maa nemlig nødvendig medføre, at Vognskjulet mellem Staldmestergaarden og Bryghuset forsvinder, og dets store Nybygning til Etnografisk Samling paa Slotsholmen vil forrykke Balancen mellem de to nævnte Bygninger ved at fylde det neutrale træbevoksede Bælte mellem dem og derved bringe disse ganske uensartede Huse i nærmere Forbindelse. Derimod vil en Nybygning paa Materialgaardens Grund til Etnografisk Samling kunne placeres saaledes, at den ikke ændrer Kanalbilledet, ligesom den arkitektonisk maa kunne indpasses i Materialgaardens gamle Bebyggelse.

Skulde jeg kortelig karakterisere Ministeriets Forslag, vilde jeg sige, at det alle Forhold tagne i Betragtning er det bedste, der kan udformes paa det givne økonomiske Grundlag, som jo udelukker en samlet monumental Løsning. En saadan gives da heller ikke ved det af D'Herr. Direktør Garde og Arkitekt Rafn udarbejdede Projekt, *der jo i Virkeligheden kun er en Udvidelse af Ministeriets Forslag.*

Ganske bortset fra, hvilket Resultat Bygningsinspektøren end kommer til med Hensyn til de direkte Opførelsesudgifter ved de to Projekter, ligger det jo ligefor, at den udvidede Plan bliver dyrere i Drift (Bevogtning, Opvarmning, Vedligeholdelse) og indirekte kostbarere for Staten ved at lægge Beslag paa værdifulde Statsgrunde. Og fastholder man Tanken om Museets Enhed, er en Tredeling selvsagt et Skridt videre i den fejle Retning end en Todeling. Disse to